

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 17/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 2. у вези става 1. тачка 7. у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 418/20 од 08.09.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару, Одељење у Сокобањи III-12 Пр 1329/19 од 24.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу II- 204 Прж број 5637/2020 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 28. октобра 2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz број 418/20 од 08.09.2020. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Зајечару, Одељење у Сокобањи III-12 Пр 1329/19 од 24.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу II- 204 Прж број 5637/2020 од 28.05.2020. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеном АА, због прекршаја из члана 332. став 2. тачка 7. у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару – Одељење у Сокобањи III-12 Пр 1329/19 од 24.02.2020. године, окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 332. став 2. тачка 7. у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде на означени жиро рачун, а уколико то не учини, суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истиом пресудом, одређено је да се према окривљеном изричу два казнена поена на основу члана 336. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, о чијем упису ће се старати надлежна ПУ након правноснажности пресуде.

Истовремено, окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка – паушала плати износ од 2.500,00 динара, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу II- 204 Прж број 5637/2020 од 28.05.2020. године, пресуда Прекршајног суда у Зајечару – Одељење у Сокобањи III-12 Пр 1329/19 од 24.02.2020. године преиначена је у погледу правне квалификације прекршаја, тако што је окривљени АА оглашен одговорним због прекршаја из члана 331. став 2. у вези става 1. тачка 7. у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а уколико то не учини суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима одлучити о начину извршења неплаћене казне. Истом пресудом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Капуна, а пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 418/20 од 08.09.2020. године због битне повреде прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 223. став 3., члана 279. став 1. и члана 272. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине побијане пресуде, а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА, због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, те одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, те на којој је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По оцени овога суда, Републички јавни тужилац основано у поднетом захтеву указује да је побијаним прекршајим пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер суд није применио одредбу члана 223. став 3. Закона о прекршајима, обзиром да странкама у поступку није доставио писани налаз и мишљење вештака саобраћајно-техничке струке. Истовремено, суд је поступио и противно одредби члана 279. став 1. Закона о прекршајима, јер није поступио по налогу из укинутог решења другостепеног прекршајног суда, и на тај начин повредио право одбране окривљеног, а што другостепени суд у жалбеном поступку није исправио, а што је све утицало на доношење законитих и правилних пресуда.

Из списка предмета утврђује се да је првостепени прекршајни суд окривљеног АА пресудом III-12 Пр 2603/18 од 25.02.2019. године огласио одговорним за прекршај из члана 332. став 2. тачка 7. у вези члана 42. став 1. ЗОБС-а те га осудио на новчану казну у износу од 30.000,00 динара и 2 казнена поена, која пресуда је усвајањем жалбе браниоца окривљеног, укинута и враћена првостепеном суду на поновни поступак, са упутством да чињенично стање правилно и потпуно утврди тако што ће наложити да се изврши вештачење саобраћајне незгоде од стране вештака саобраћајно-техничке струке, како би се на поуздан начин утврдило да ли је окривљени АА изазвао саобраћајну незгоду на начин на који се терети, те са налазом вештака упознати окривљеног и његовог браниоца, а по потреби извести и друге доказе.

У поновном поступку, првостепени прекршајни суд је одредио вештачење вештака саобраћајно-техничке струке и за вештака одредио Тадију Ивановића, који је свој налаз и мишљење доставио суду, након чега је суд донео пресуду III-12 Пр 1329/19 од 24.02.2020. године, којом је окривљеног огласио одговорним за прекршај из члана 332. став 2. тачка 7. у вези члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима, те га осудио на новчану казну у износу од 30.000,00 динара и изрекао му 2 казнена поена.

Међутим, у току прекршајног поступка, првостепени прекршајни суд није применио одредбу члана 223. став 3. Закона о прекршајима, која прописује да ће се странкама у поступку доставити писани налаз и мишљење вештака, о коме се могу изјаснити у року од 15 дана. Како првостепени суд пре доношења побијане пресуде окривљеном није доставио налаз и мишљење вештака, то је на овај начин поступио противно одредби члана 223. став 3. Закона о прекршајима и одредби члана 279. став 1. Закона о прекршајима, те учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, што се основано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Другостепени прекршајни суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, у разлозима своје одлуке се уопште није изјаснио на жалбене наводе којима се указује на пропуст првостепеног суда који се огледа у недостављању налаза и мишљења вештака саобраћајно-техничке струке окривљеном на изјашњење, па је на овај начин учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 272. став 1. Закона о прекршајима, јер није испитао пресуду у делу у којем се побија жалбом, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка, које су утицале на доношење законите и правилне одлуке суда, побијане прекршајне пресуде би у конкретном случају требало укинути и предмет вратити на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути, нити водити, ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, имајући у виду да је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 30.06.2018. године, то је сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима у конкретном случају протеклом дана 30.06.2020. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијаних правноснажних пресуда беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде тако што је на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 331. став 2. у вези става 1. тачка 7. у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.